

Христос Воскрес!

Чесний редакторцю! Насамперед мушу вам повісти, жи сі ми моцні ни сподобало того, жи в Великодну пет-ниньку, хоць цалій легер постив, та тоті скубенти з натуральних кур-сів такой наварили си полуценку й віладували черво, ек сі належит.

То такой ни по християнску. -

Екос, Богу декувати, света вопровадильство ни сошрши, а до того тиш сі причинили й тоті ксендзи з Риму. Вугору вам, жи такой Івангелі ни чувем зроду, би так файні ну й рахувати рузьними мовами хтось читав. Читало шос петь ксьондзів: по церковному, по грецку, по ла-

тинську, по гібрейску і по вокра-їнську, а до того фурт дзвонили зіправдіним дзвоном. Все вели-кодну відправу пускали биз та-кий грамофон, жи сі по легро-вому називає "шафа", би могли чути і тоті, жи сі лишили в бу-дах.

На света ми сі вдало заміше-ти межи тотих, жи з нашими бук-сирами ходили до німецького лег-ру. Повідаю вам, пані редахтір, жи німаки нашим боксирам так поз-бивали морди, жи аж ми слези в вочох стали, від желю, алим си помислив - нех си іден з другим ни шерпайи, ек ни годин дати ра-ди! Шо правда межи нашими тиш були два такі, жи німакам пусти-ли з носа кров, алы тамті такой були моцніші.

Тото приставліне, жи було в триетрі, мисі галсультні ни спо-добало, бо бувало в нашій читаль-ні такой файніше приетавляли.

Бис всі три дни свет хлопці си відзвоньвали дзвоном, а коло дзвона такі вам вугонки стояли, гей кольис за большівників в нас коло коропативи, за милом, цук-ром, ци манихатуров. Іден ху-рузьний тиж стояв довго в тотім вугонку, би си хоць раз бамкнути, али ми сі здайи, жи сі му тото ни вдало.

Шеркувавем, жи в тоті света ни буди шо віпити, алим чув, жи ідин наш штабфильфебир так си потегнув, жи йго пуцери на тре-тий день свет рахувати до самого полудні мали роботи коли йго браня та постелі. Відав було "давай назад!"...

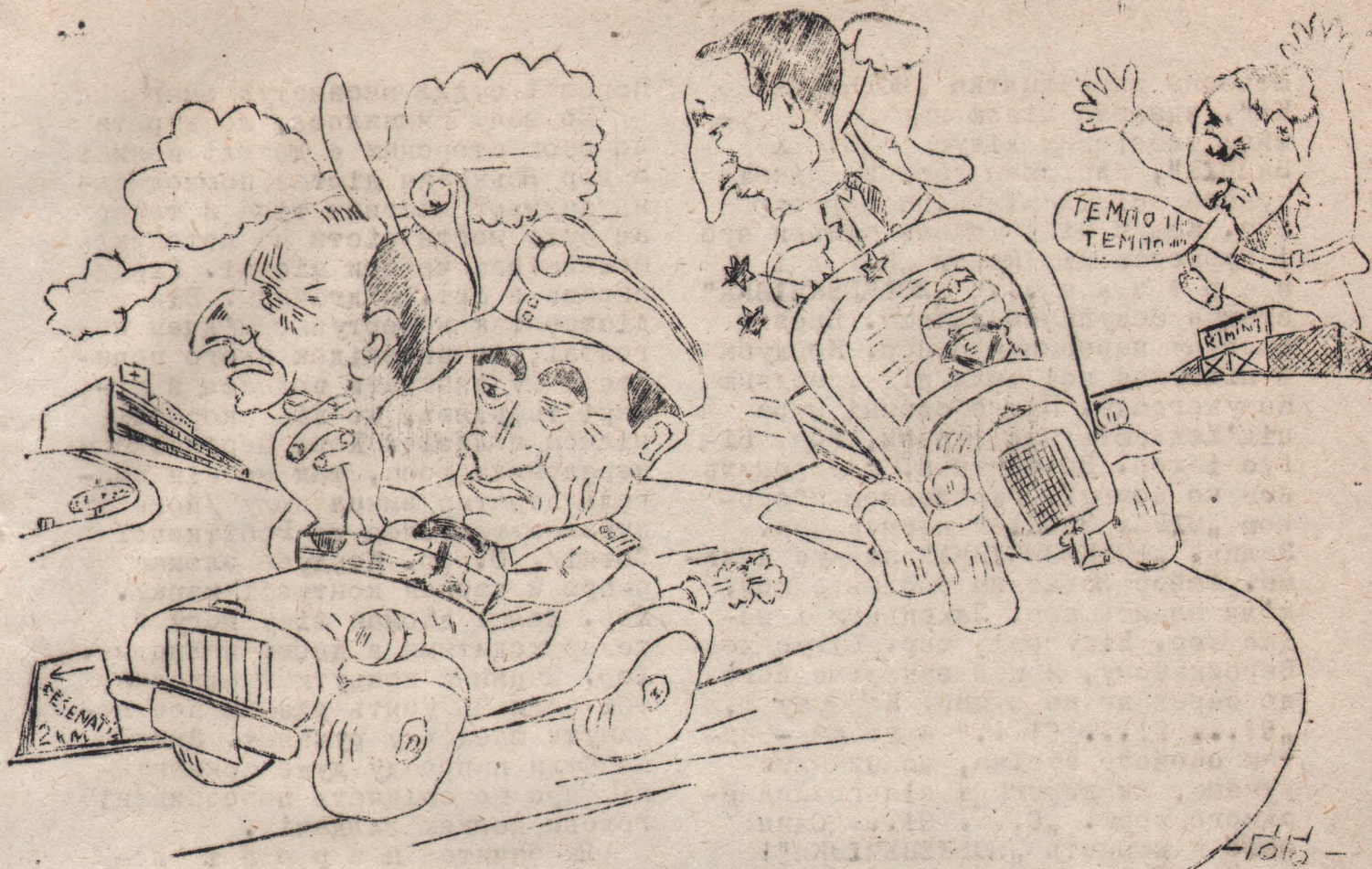
Екос в середу під дротами бу-ли наші дівчета, відав з Риму. Га, шох? - Висна, рахувати - а вони молоді і ведлук того такой іх шос тегни до своїх силеків.

Повідают, жи санітет Матък зробивсі в Зизинатику таким Мо-рильом, жи то людий вмійи чару-вати і навіть чувем, жи й ху-рузьний Яць Бушко давсі поча-рувати. Я тиж бим сі хтів навчи-ти такого чаровані, то на зіхир бим вже в легрі ни сидів.

На тотім кінчею і зичу вам щісьці, здоровлі та всього, шо си самі зичити

ваш, фурт зичливий

Фидь Юшка

ПЕРЕГОНИ, ЩО МУСЯТЬ СКІНЧИТИСЯ ЛАЗАРЕТОМ...

- ОДИН ПІДПОЛКОВНИК: - Мені є л ю б а кожна хвилинка!
Скорше, скорше, тут прецінь д о л и н а !
- ОДИН ДОКТОР: - Я не т у р о к, це все к л я р, я розумію,
На весілля напевно ще вспію...
- ОДИН ХОРУНЖИЙ: - О! Я л и с - с я к, чи так, небоже,
Буду скорше! А л л а - х допоможе!
І к о в а л ь зі мною. Він капає,
Щось зіпсується, він скоро зоперує...

• Бі.

Сензація, Сензація, Сензація

Ледви пережили обливаний по-неділок /о, це була правдива сензація!/, обмили деяким добрим колегам коліна й вуха, а тут розтрубіли по цілому таборі: - М'ЯЧ СТАРУХІВ ТАБОРУ, ПРОТИ СТАРУХІВ ШТАБУ!!! Ці сензаційні змагання попередив також сензаційний б і й навпростець табориків довкруги Гарматнього Полку, шпінаку, аж на площу. І

тут знову сензація! Один хорунжий, той, що робить ляльки, так розбігся, що в розгоні розірвав біле вужисько і здобув перше місце. Після цього на площу вибігло 23 змагунів в різних одностроях і зачали конати себе по ногах. Перестрашений м'яч втікав раз-у-раз поза грише, але напасна публіка знову кидала його між роз'юшених граців. Вже спочатку змагань,

штабова дванадцятка "ЯСЬКЕВИЧІВКА", вдарила цілою парсю на кружину таборових дідусів "СІРІХ ЗАЙЦІВ", але їхня оборона ліквідувала всі ці атаки, а воротар сот. Кашук підручував тільки вус і бурмотів під носом "К у л і в е р т а л а . . ." "ЯСЬКЕВИЧІВКА" атакує безупинно даліше. Провід наступу перебирає о.пор. Кордуба й підсуває всі сили під твердиню Калукотраду. Під оборонні мури під'їжджають два тарани, хор. Бігус і хор. Вербицький, і торочуть в'є по дорозі. Геройською обороною "СІРІХ ЗАЙЦІВ" кермує хор. Заяць. "ЯСЬКЕВИЧІВКА" атакує даліше. Майор Яськевич робить викоп, м'яч ловить пор. Ляхоцьких і подає хор. Бігусові, хор. Бігус хор. Вербицькому, а цей завертає його до середини на о.пор. Кордубу і, "Є!... Є!... Є!..." - що є? - питаю свого сусіда, що вимахує руками, як диригент сільгосподарського хору. "Є!... Є!... Один зеро в користь "ЯСЬКЕВИЧІВКИ"!

Нарешті перерва. Приносять перекуску. Санітарний відділ зав'язує рани, упавшим на дусі дає застрики. Свисток судді започаткував далішу боротьбу. Спочатку гра зрівноважене, але вже по кількох хвиликах ініціативу перебирають "СІРІ ЗАЙЦІ". Мотором їхнього атаки є три юнги: сот. Лябога, пор. Басараб і хор. Мариняк, наступом кермує заслужений артилерист, хор. Стахів. "ЯСЬКЕВИЧІВКА" борониться по-геройськи. Рукавиці генерального воротаря підполковника Нікітіна притягають, як магнет, м'яч, що стрягне раз-у-раз в руках героя. "СІРІ ЗАЙЦІ" підбадьорені р і з н и м и окликами пор. Тищенко, кидаються завзято до атаки й бомбардують безпощадно святиню полк. Нікітіна. М'яч штовхнений хор. Стаховим, продирається поміж ноги геройської оборони май. Яськевича і полк. Навроцького і задержується в брамковій сітці. Публика реве: "Є!... Є!... Є!..." Стан воєніт 1:1. До кінця ще кілька хвилин. Виснажені важкою боротьбою "СІРІ ЗАЙЦІ", відступають до своїх вихідних позицій і обмежуються до оборони. "ЯСЬКЕВИЧІВКА" не пробує заціпати більше ворога і, виставивши сильні форпости, починає грати на час. На грищі обостороння перестрілка.

Нарешті суддя висвистує змагання.

По мечу виявилось, що втрати по обох сторонах є доволі великі. Майор Яськевич дістав пошкодження задньої частини тіла й тепер не буде могли сісти на мотоцикл щонайменше чотири місяці. Гірша справа з сот. Підгайним. Він дістав так неfortunно м'ячем по голові, що внаслідок цього починає йому випадати волосся й лікарі твердять, що він вкоротці цілком полисіє. Хор. Вербицькому переломили носа, так що він взагалі втратив змісл нюху /його перенесуть тепер до Робітничої Сотні/. О.пор. Кордуба зломав ребро й зазнав контузії карку. Хор. Заяць зломав ліву ногу й тепер ходитиме з двома палицями. Хор. Мариняк покрутив нещасливо обі ноги й мусить раз на все покинути шведську руханку. Змагання були насправду дуже сензаційні, про що свідчать порозбивані голови деяких глядачів.

Як бачите паролі повільно тратять своє значення, на їх місце прийшов новий рід таборової розривки - С Е Н З А Ц І І !

: - :

Відповідь на переписку редакції у Великодньому ч.8/20/46 р. "Оси".
Сот. К.

До

О С И

Якщо з антени - язика,
Пташиним ушком засягнула?
Те щире слово козака,
То прошу, аби не забула;

Послать те слово, до життя,
Табору нашого в Ріміні.
Для згоди, крашого буття,
Синам вірненським, Україні.

А тим, що заповіт останній
Радять мені вже написати,
Скажи: на родину не їду,
Шкода паперу витрачати.

Та й взагалі немає часу,
Бо сонце гріє, літо йде.
Намет, лятрину, кухню нашу,
Обсядуть мухи, що буде?

Сотник Кашук

ЧУДОВИЙ ВІНАХІД.

• Корок

Роздуми про ГЕОГРАФІЮ

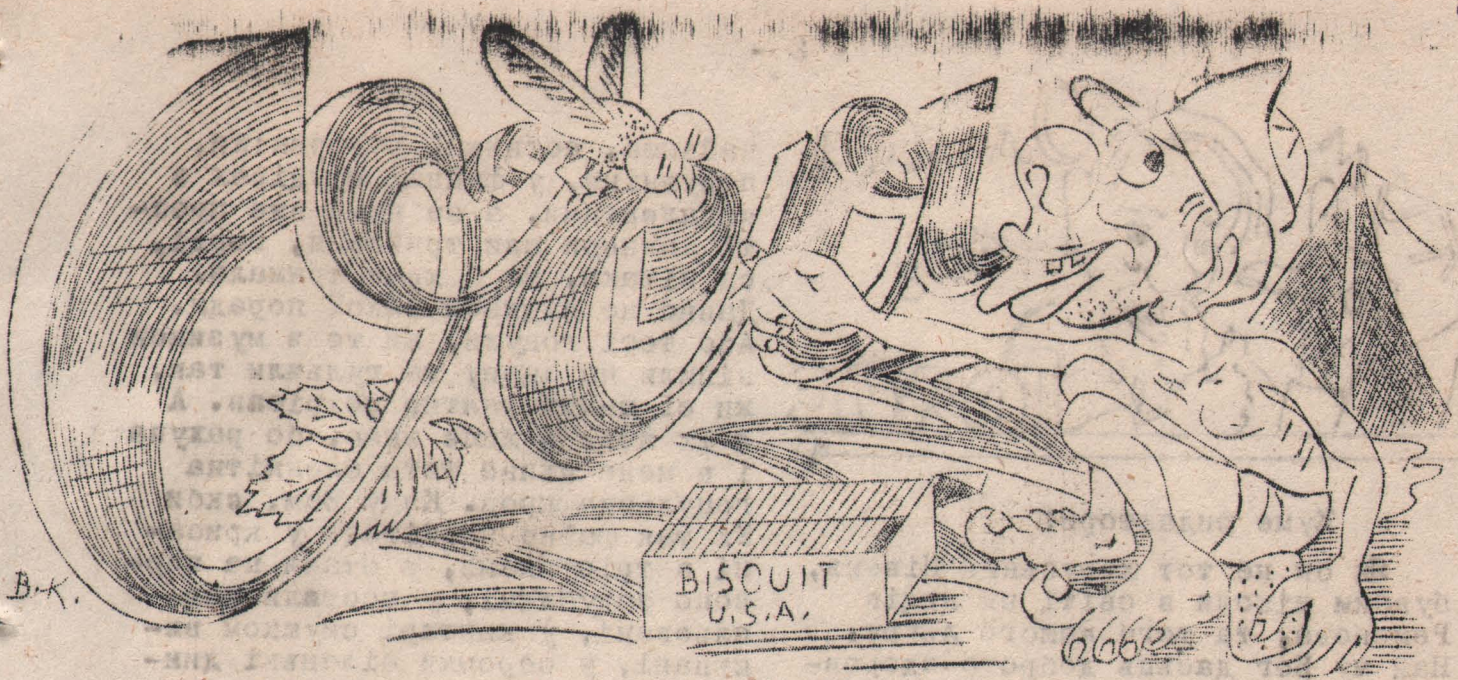
1. Що це є географія?

У давнині географією називано науку про землю. Сьогодні таку науку називаємо земельною реформою, а географія залишилась, як поняття мистецтва—так описати малу країну, щоб загрожена нею у своїх життєвих інтересах імперія мала право її анексувати. Це своєрідна діалектична географія, наука, що свій початок взяла ще з „раю“. Приміняється її до всіх держав, що не є в посіданні атомової бомби. В 3'єдинених Державах поняття географії зв'язане з можливостями дій вище названих бомб, зокрема у відношенні до заступників першого типу географії. Одним з найкращих географів новітніх часів є без сумніву, недавно померший А. Гітлер, що відкрив незнані досі країни Східньої Європи. В загальному, географія є наукою корисною, бо дозволяє нам зорієнтуватися, куди треба тікати від

тужливої родини.

2. Будова землі.

Повстання й будова землі вважається неважною, бо коли вона творилась, не існувала ще комуністична партія й тим самим не могла вплинути зразу на її демократичний характер. Комуністична партія займається тепер перебудовою нашої планети на нових основах, що йде досить важко, тому, що Америка не хоче дати Москві свого винаходу, без якого всіляка творча праця неможлива. Коротко: земля відірвалася від сонця широко званої конституції й тепер блукає у темряві й нужді капіталістичного оточення... Земля має два бігуни: Вашингтон і Москва, Лондон лежить на екваторі. Довкола землі кружляє атомової бомба, називана популярно місяцем і освітлена лиш з одного боку, з боку її діяння. При досліді над другою стороною великі заслуги

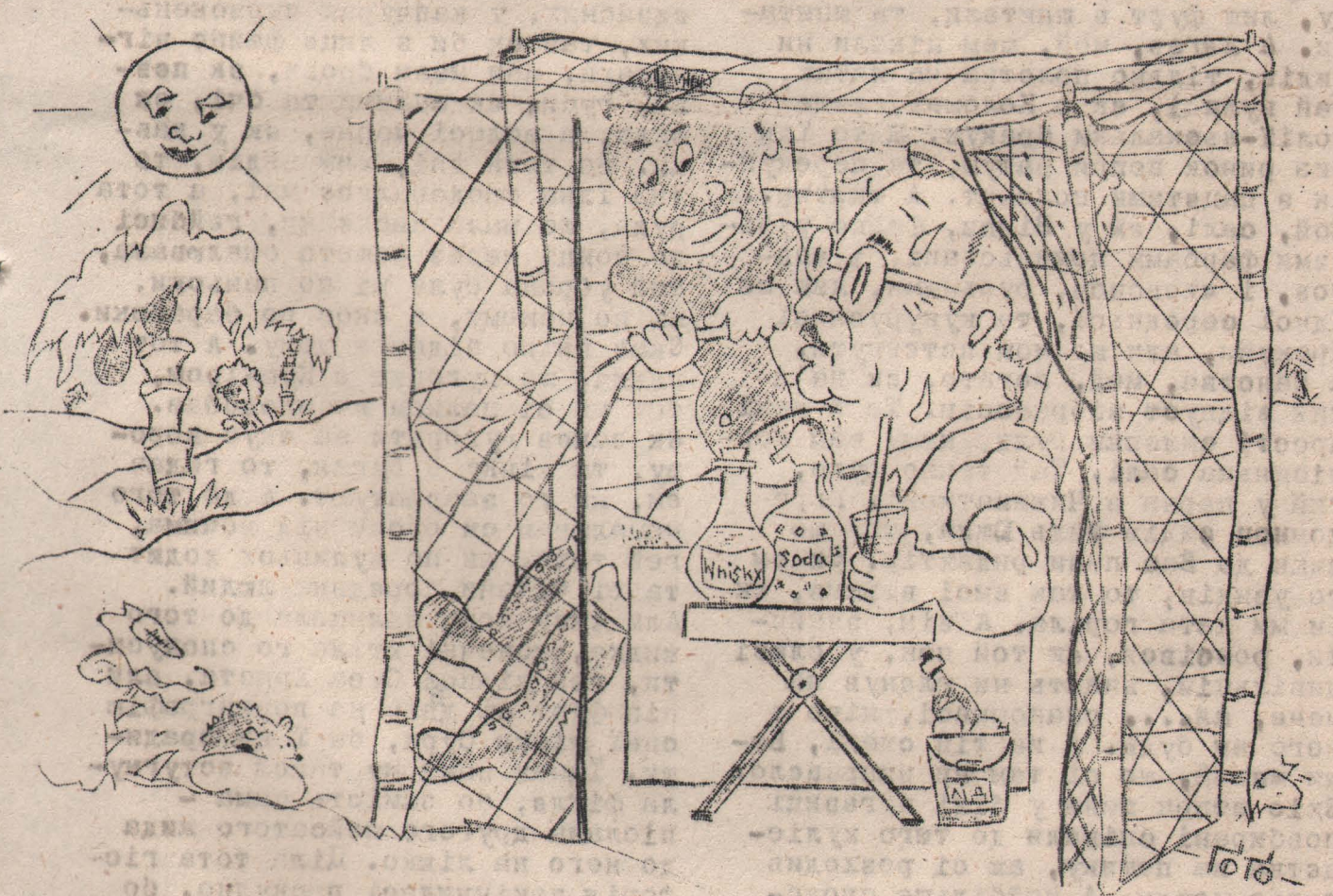
Вилітає що два тижні.

Рік II.

Табор Українських Полонених.
Ріміні - Італія, 12.5.46.

Ч.10./22/

НЕСПОКІЙНІ СНИ ПОР. МЕЛЬНИКА.

ХТО ПАРОЛЯМ ВІРИТЬ НИНІ,
ТОЙ ПОВАЧИТЬ В МАГАЗИНІ
АФРИКАНСЬКІ ОДНОСТРОЇ.

ІНТЕНДАНТ СЕБЕ НОЧАМИ
БАЧИТЬ ПОМІЖ МУРИНКАМИ,
І ВЖЕ ПРІЄ, ПРІЄ, ПРІЄ...

Куме редактори!

Як би не тот хурузьний Півень, бувбим ніколи в світі ни видів Ременова, та того нашого лягру. Най му Бог дасьць доброго здоровлі та файну жінку. Забрав, знайти Куми, всіх нас, слабих і здорових, заладував на два гавта тай кажи: "Нині ідемо на вицечку до Ременова, працей Чижинатків". Тай поїхали, як пани. Ая. Боже... Той Ременів місто як наш Пичиніжин. Всьо мне дужи цікавило, бом ще з роду не був в Ременові, ані в лягру, лиш фурт в шпитали, та шпитали. А лягер, мой, шем ніколи ни видів, тільки полотно на хатах, тай вулиці, ек в Коломиї, лише колії-льєкальки бракує. Жито іди биз ринок попри ратущ, та перекупки з пацетами полошит. А тиятир.. Мой, салі, ек у Відни, файно рузьними фарбами помальовані, і жовтов, і чирвонов, рузьними, лиш ше ідної середньої, та кукурузяної бракуйи, али ше мош потегнути. А панства, мой, богато, ек на який відпуст зібравосьи. Та й наші прості силепки були, кажу вам повнісинька салі. Тай тепло було, гий у парни в Чижинаткові. Передомнов сидів Фидь Юшка, той шо пиши до Ває пани редахтір. Ек ем го увидів, то так емсі втішив, ек би ми хата горіла. А він, знайти, розсівся, ек той пан, у блюзі цивільній, навіть ни гленув на мене, ая... спановивсі, нічо з него ни буди. А на тій сцені, Божи милий, шо сі там ни виправело. Екіс штири пани у білі ногавиці повбирані співали до тьго кулісцетка на патику, аж сі розходив голос усюди. А найбільше сподобала мисі тота воськова прада, думав ем, жи то война вібухла. На самому переді сам гинирал на файному кони салітирував до шепки, а за ним капраль від воськової музики ніс екіс гралі, за ним музика, а за музиков самі саржі

найвиша, сотники, полковники, порушники, у файних мундірах з мидалентами, а за ними вже прості жовнери шли трийками, горді, ек німаки, ше й крок тримали. Давно не відивем такої поради. Або тоті гоцули, жи то з музиков війшли на сцену та гульбили так, жи сі цалий тиятир потрісав. А я їх всіх з лице знаю, бо рахувати і в мене пливе тота блєнкїтна гоцульска кров. Кажу Вам, екби їх так файно повбірати у крисані з трісунками, у штани на чирвоно задубліні, у постали капсльовані, у киттарі смушком вишивані, у сорочки біленькі динцем шиті - повишивані. А ше до того музику добру зібрати, скринку, сонівку, флеру, цимбали, дуди та зо три дрімби, то кажу Вам, ек бисі з ними вібрав до Гамерики, то би файні гроші заробив. Лиш дівки тоті мусят бути, такі, ек у нас у Космачі, в запасках з самого сухозолота, у хустках едвабних, у капчурах чирвоненьких, тай ек би з лице файно вігледали, аби мали брови, ек певки, губи, ек малини та очі, ек шкло, а волосі чорне, ек у кавки. Бо тоти дві, жим видів, то лиш ідна сподобалисє мні, а тота руда, шо мала висивки, гейбисі до сонці через решето опалювала, той убрана була ні по паньски, ні по нашому, а екос по барабски. Екас видно бідна з дому. А тот панич, жи вугорив з Кушніром, тот ми сі цалком ни сподобав. Ек зачев вугорити за екус корову, та жінку й бугая, то гадав ем, жи го заарштуют. А до того намалював си брови під вочима, гей тота, жи по вулицьох ходит та сі чіпайи поредних людей. Али екси вона залицяла до того жидка, конечні хтіла го спокусити, гей діявол Суса Христа, али він фурт сі двив на портиграфію своєї жінки Сури, би і ни зрадити. Іднак вона му такої встугнула фігле, бо замість сама - післала другого пейзаго жида до него на ліжко. Ціла тота гісторія закінчиласі паскудно, бо оба жити почели сі ширпати й вікидати іден другого, али іден. з триятральників виді, жи сі буца зачинаї, взєв тай заслонив сцену. Гадаєси, жим досиць на перший раз написав. Зичу Вам здоровлє

Олекса Клевець

Май!!!

Май, май! Коханий май!
Солодка любко "письо" дай,
Бо май - це май і хоч-не-хоч
Що маєш в май, це не тримай,
А другим дай!
- "Бзз! Бзз!" Це так хрусті,
Середні, більші і... малі.
І "бзз" не "бзз"! Вже й боз - не боз!
В природі "кров кипить" також,
Бо можна в май, що перш не мож.

Цвіте природа, світ цвіте
І... вже з тобою щось не те.
Тут ти - не ти! І я - не я...
Вже ходиш п'яний й без вина.
Бо - май змінив тебе в ... хруща.
Май! Май! Коханий май!
Солодка любко дзюбка дай!
Бо май - це май і хоч-не-хоч,
Що маєш в май, це не тримай,
А... другим дай!

Хор. МАКСИМЮКОВІ відновилися рани, завдані йому у пам'ятному бою під Театром і він був примушений виїхати на лікування до Цезенатіко. Як повідомляють із цього італійського Черча, ця хвороба перекинулася йому тепер на серце...

Бі.

Велика ПЕРЕМОГА

"Галльо! Сензація! Копаний мяч, якого ще не було! Тільки для людей сталевих нервів! Не чорнило - кров полетіть, тріснуть кості - не пера!..." - такі афімі попередили змагання в копаному мячі між репрезентацією "Оси" а "Життя в Таборі". На

змагання дійсно прибули люди тільки сталевих нервів, щоб бути свідками нового "Ватерльо" "Життя в Таборі".

Перша половина гри закінчилася вислідом 3:1 в користь побідженого, але не можна сказати, що ворог був крадій. Противно, "Оса" робила

на ньому деякі експерименти й провирьувала якість та силу нервів своїх граців. Не будемо розводити над перебігом боротьби, чи героїствами й самопошв'ятою деяких граців, бо кожний з вас мав нагоду наочно це бачити, а заставимось над питанням: - Що було причиною так блискучої перемоги "осенят"? /вислід змагань 4:3 в користь "Оси"/.

Деякі стратеги твердять, що це була перемога духа над матерією /порівняйте фізичну будову граців "Оси" і "Життя в Таборі" - це ж комар проти слона!/. Помило перемоги в першій половині, ворог сумнівався в корисний фінал і вже в часі перерви хотів хитро підкупити деяких граців "Оси" помаранчами. Але зрадників не знайшов /помаранчі мусіли зісти!/. "Боротись і перемогти!" - ось вам клич, що стояв на серцю "осенят". Ворог приготувався до боротьби якнайкраще. Спровадив з Америки відомого авантюриста Марка Бурджа, що був замішаний в

шпигунську аферу, і як моряк причалив кораблем "Марієта" до пристані Цезенатіко. В западні загравав славний переводчик з чужих мов м а е с т р о Віга. На фронті брали участь найтяжчі танки типу "Сон літньої ночі" та "Ого".

Не помогло нічого. "Оса" примінила систему боротьби "К" /купою/ і вирішила змагання в свою користь. Бо друга половина була під знаком виключної переваги "Оси". Ворог стиснений на малому клаптику землі під брамою, переживав свій "Дюнкрут". Як описує в своїх споминах учасник тих змагань Коля Мацьків, такого страхіття він не переживав навіть під Фельдбахом. Деякі обсерватори, що викрикували "Фуй", нервово не видержали й покинули змагання.

Наступом "Оси" кермував тричі герой /у нього на раменах три паски/ Фидь Юшка. Йому допомагав маршал Фю - Фю, та генерал Го-Го. Пропагандивною частиною загідував Меко, що був у постійному контакті з Ко-Ком і графом Терлєкі. В резерві лишилися Бі, Березюк, Рильце та еМ-Ему /не той, що дістаємо на "файлигу"/, а в запіллю господарив Де-Ву. Ось вам цілий склад героїської дружини "Оси", що своєю перемогою знищила раз на все гордого противника "Життя в Таборі".

Святкуючи річницю перемоги аліантів, згадайте і про цих героїв о с е н я т, що в спеці й поросі віднесли перемогу над 100-кратно сильнішим ворогом. Ми знаємо, що перед нами ще багато сильних противників, як: таборові духовники, КУК, хворі з нашої лічниці, таборові старці, козацтво з "Батьківщини", а навіть наша репрезентаційна одинадцятка, але ціримо твердо, що перемога буде за нами. Побачите!...

ДРІВНІ ОГЛОШЕННЯ.

Добре заплачу за шлюбний одяг в доброму стані /на середнього/ та незнищену колиску.

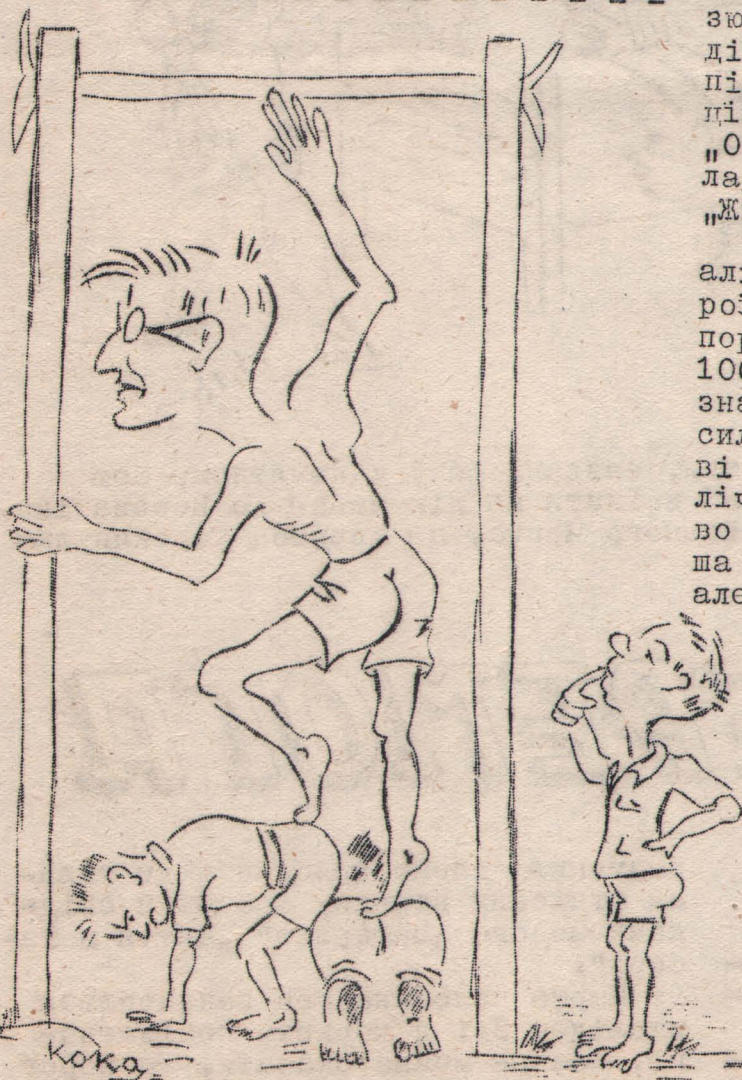
К. Бандюк

Хто бажав би нас заступити в тяжкій праці? Передумова: сильне серце й нерви.

Галушка, Співак, Чолкан.

Хто з вірних магометан допоможе вернутися мені на лоно Аллаха?

Лис-Як-Им

Чи підкор. ДАВІДЖ здобуде золоту Відзнаку Фізичної Справности?...

Чому я не літаю?

Дивлюсь я на небо і думку гадаю
 Чому я не сокіл і чом не літаю.
 А соколом був би - злетів би до неба
 І сів би там тільки, де було б потреба.
 Отак полетів би... хочби до Ріміні,
 Зробив би візиту якійсь сініоріні.
 Хоч мови не знаю, а всеж об'яснивсь б,
 Як бідний зігнувся б, боляче б скривився.
 А всі італійки, що дуже вродливі,
 Не злими є, кажуть, й на серце чутливі.
 Отож запросила б мене вона сісти
 І дала б напевно... щось доброго зісти.
 На стіл би принесла колачів, чи "пані"
 І гору печених коржів на сметані
 А я б вже старався, держався б в фасоні
 Тож мусіла б також подати макаронів.
 Ну, а поїв би усе до кінця
 То вже посмілів би, просив би винця.
 А там би вона й за компанію шклянку
 Також спорожнила б і нумо до танку.
 Хоч я не красивий та все ж не поганий,
 То мабуть лишила б мене аж до рана.
 О, радість! Така ж нежданна хвилинка!
 Мушу лишитись, моя сініоріно.
 І тут спохватився б, отямився б гірко:
 Не могу лишитись, бо ж рано є збірка.
 Дивлюсь я на небо і думку гадаю,
 Чому я не сокіл і чом не літаю.

КУПНО Й ПРОДАЖА.

Куплю гостру бритву.
Р. Убич

Радо куплю 2-особового "Фіята"
без опон /маю свої/.
К. Ішук

Куплю бороду й вуса в доброму
стані. Фасон довільний.
Іван Очко

Купимо старі американські ча-
сописи в цілі використання.
"Життя в Таборі"

ЗАПОВІТ ДР. ЛЕВИЦЬКОГО:

- "І ДОТИ НЕ СПОЧИНУ, ДОКИ НЕ
ЗНИЩУ "ЖИТТЯ В ТАБОРІ" І ЙОГО
ВІДПОВІДАЛЬНОГО РЕДАКТОРА."
/"Ми жертвою в бою нерівним лягли"/

Всі матеріали переглянув но-
вий пресовий цензор.

ВОЛО

все же таки
пришла...

На оцні мала йти шойно весна, на залі вже було тропічне літо. Замкнена у бляшаному баняку публіка, повільно, але послідовно доварювалася. Пріла вона, пріло все довкруги, прів конференсіє, що для охолодження себе цілий час захоплювався споминами знад Цезенатського Моря, зідхав до ЛОНА ПРИРОДИ І ВЕСІННИХ /?/ ароматів і користав з кожної нагоди, щоб якнайскорше втекти від мікрофону, неначе б якась УКРИТА СИЛА тягла його за куртину.

А там ішла весна. Загальна ви-

сока температура вплинула також відемно на темпо дії ходу, тим більше, що пор. Ляхоцький, що вів її за руку, не дуже старався приневолити її до скорішого маршу. Вбрана чепурно, як на табор навіть люксуово, підполковником Сосідком, помимо твердження Форися, що вона крізь дроти не прийде, ішла весна у ритмі мелодій хор. Гумініловича, щоб заспівати, як вона ПЕРШИЙ РАЗ прийшла до п. Панькова, і як він дуже хотів би ще до КОГОСЬ ІТИ, хоць це все минулося так НЕДАВНО.

Дуже недискретно поступила, розказуючи, як Форись перший раз не знав, де її як, як він не потрапив тоді вцілити й уста в темряві затрималися на носі. Вповні можна погодитися із його твердженням, що ВСІ ДІВЧАТА ЛЮБЛЯТЬ БУЗЬКА за його гарний довгий дзьобик, з маленьким тільки застереженням — якщо бузьок у цьому дзьобикові не несе дитини... Слупчинський випустив зі своєї фабрики вимріяне військо, що з міною досвідчених заявило, що для таких воєнків, як вони в же всі дівчата добрі. Пполк. Сосідко доказав у своїому скечі, що найкращий лік на жіночі веснянки є таки сам лікар, а пор. Ляхоцький переніс нас на ДОВШУ хвилину до галицького готелю із КОНЕЧНИМИ ПЛЮСКВАМИ, флітом і показав, в як короткому часі можна розібратися й вбратися в піжаму, при задержаному віддихові публіки, що ДОВОЛІ нетерпеливо ждала, що СТАНЕТЬСЯ ДАЛЬШЕ. Зате його дитина принесла БАГАТО БІЛЬШЕ СМІХУ, як готелевих зворушень. Таборові гуцули доказали, що ревієва атмосфера не перешкаджає їм свободно почуватися на сцені.

Очевидно потім зявилася сама весна, режісери, декоратори, композитори й автори, щоби показати людям, хто поміг весні дістатися крізь дроти.

ПІДПОЛКОВНИК СОСІДКО ПЕРЕМАЛЬОВУЄ НАШУ ТЕАТРАЛЬНУ МУЗУ. А КОЛИ ПРИЙДЕ ЧЕРГА НА СЦЕНІЧНІ „ФРЕСКИ“?...

Росвітлина ІСТОРІЯ

6. Часи Нерона.

Епоха імператора -- генераліс-сімуса Нерона належить до найясніших днів римської батьківщини. Всі більші вулиці були ясно освічені живими смолоскипами. А на Форум Червонум, з висоти бочки, поставленої горі дном, імператор виголосив звісну в історії промову проти короля непокірних Британіків -- Черчіліуса. Бородачі й пейсаті сенатори оточували багатий двір, а крикливі дами звеличали великого імператора, закидуючи його роменами. Вірні преторіяни під проводом Круглуса стерегли його від фашистівських нещасть краще як наша поліція входу до табору. Із смертю Нерона прийшло до розпаду римської імперії на 16 частин.

7. Розпад Риму.

З відомих причин мусимо цей розділ залишити на пізніше. Повне видання поживиться у Києві.

8. Візантійське царство.

З буревію й лихоліття анархії повстало Візантійське Царство на цьому місці, де сьогодні є Беллярія і Ріміні й це одне місто на Р. Після довгих воєн та міжусобиць до влади дійшов енергійний цесар Михайло I, що залізною рукою, криком і погрозою /Бісмарк, том 1 "Кровю і залізом"/ зєдинив всі 8 провінцій, установив єрархію і запровадив пруживу адміністрацію. Під його рукою цесарство розвинулось до цього степеня, що навіть далекий англійський король, Юрій VI, вислав своїх послів з поклонами і мав намір взяти за жінку візантійську цесарівну. З політичних і вікових причин цесар Михайло не погодився на це. Залізною рукою здавив він кілька революцій і щойно наїзд східних дикунів-варварів підкосив його державу. Старий цесар мусів іти на баніцію, престол обняв начальник однієї з провінцій, Пор-

ЗМІНИ В СУДІ.

Др. ЛЕВИЦЬКИЙ /до сот. ТИЩЕНКА/:
-- 6 параграфи, яких навіть суд-
дям не можна переступити...
Суди їх тепер ти по-козаць-
ки... --

Фірій, що одначе не вдержавсь на престолі довго і мусів абдикувати в користь Андрія I, розважного й холодного цесаря. Та й цей не міг довго вдержати в своїх руках великого царства і до короткому та повному неспокої пануванню уступив з престолу в користь Яся II, енергійного полководця, що zorganizував царство на військовий лад, піддержуючи при цьому сильний розвиток культури й мистецтва. На старості його літ державою став правити дуумвірат.

У світову історію візантійська держава внесла багато здобутків на полі техніки /золото/, культури /вдала імпреза/, мистецтва /касетки/ та виконання /самогон марки "ПанПоручник"/.

Мистецтво й мистці

Маляр, поет, музик - трьох представників мистецтва. Це люди непрості, але не звичайні собі смертельники, як ми, що бачимо все односторонньо. Кажуть, що поет дивиться на світ очима душі, музик ловить тямні звуки вухом серця, а маляр бачить довкола себе десятки різних красок. Це вам мистці.

Пригляньмося до них ближче. Візьмим якесь сентиментальне звірятко, примір, знаного всім осла. Ви поглянете на нього, покрутите головою й скажете: - Ух, яке погане!... Маляр присяде, візьме кусок паперу й кількома почерками руки нарисує ідентичну звіринку з довгими вухами й великою головою... Поет подивиться замріяно, напише якесь слово, одне... друге... третє, дасть на кінці крапку і ви читаєте нову поезію:

Якби у тебе вуха ослячі,
Ти би почувла всі мої плачі.
Якби ти була тут біля дроту,

Я б не дивився на цю гидоту...
А музик послухає лівим вухом, потім правим, помуркотить щось під носом, намаже якесь карлючки й окомпонує "Осляче танго". Залежить також, які рухи робить осел. Якщо йде повільно й рухає поважно вухами, то музик напише нагорі "Лянтю вальсе" і маєте бостон. Коли осел іде скорим кроком і клінає при цьому раз-у-раз очима, тоді поправить на "темпо ді вальсе" і вже є вальчик. А якщо біжить "віво", вистукуючи в такт копитами і крім вух помахує ще рівномірно хвостом, то це напевно буде фокстрот.

Візьмим ще один приклад. Ну, скажім ріку в Ріміні, яку напевно всі бачили власними очима й чули власним носом, як їхали до Цезенатіко. Кожний з нас, глянувши, плюне кілька разів вбік і вимовить півголосом: - Але ж тут запах, а вода чорніша, як в Полтві на Жовківськїм... Тьву!... Маляр сяде спокійно на березі, плюне на гудзичок синьої, чи зеленої фарби, магне кілька разів

пензлем і ось вам чудова картина італійської ріки. Десять візьмуться паруси, кажки, а на них сидять чорноволосі сїніорїни і виспівують "Ля пальом"-у... Поет сховається між руїнами поваленого будинку, задивиться на плесо ріки і створить поезію. Напише кілька рядків і сидить непорушно далі. Потім перечитаємо все спочатку, вимаже пальцем якесь нелогічне речення, почухається в голову, подумає й крикне радісно: - Є! Допише якесь слово й маєстатично продеклямує новий вірш:

Сиджу в руїнах,
Вода шумить,
А на колїнах
Вона лежить.
Я розкладаю
Бїлий папір,
Перо мацаю
І вже є твір...

Музик прислухається шумові хвиля, помахує руками, посвище якісь тони і скомпонує новий ш л я г е р . Повторить кілька разів мелодію, допише "п'яніссїма" й "фортїссїма", а якщо вода журкотить, перескакуючи по малих камінчиках, додасть "стакато" і маєте новий музичний твір "На хвилях ріки"...

Як бачите, мистецтво це не ділення "фафлиги", а мистці це не фурїєри. Вони діти богїні Музи і люблять мати до діла з "музами". Чи ця "муза" буде чорнява, чи білява, пусте... щоби поцілувала... Такі то вже мистці!...

: : :

ТОВАРИСЬКА ХРОНІКА.

Помимо великих перешкод з боку ССРСР, Персія остаточно розвелась з Азербейджаном. Обое супруги дуже вдоволені із такого рішення, чого доказом останні телеграми Персії до Світової Ради Безпеки.

Др. Ковальський і Спїлка
Контентрако
повідомляє з своїх читачів, щоби жоден не вжився іти "Нашим Шляхом".

Видас: Пресовий Реферат
Редагує: Колегія
За Редакцію відп.: В. Каплун